

ги да надуватъ чубуците си, да са изтѣватъ като бебере и да не мислятъ за нищо? 3. 17. **Надуѣ са Надувамъ са** 1) въздуѣсь, въздуваюсь: Надуло му са гърлото, тъй що-то неможалъ нито да диша, нито да гълта, нито да хортува. *Д. Д. 1876 р. 183.* Върнали са у тѣхъ-си съ надути отъ бой очи. *ib. р. 181.* Видѣли мрътвецъ-тъ надутъ много. 4. 42. 2) надуѣсь, надуваюсь, сержусь: Надува ся, като пате въ рѣшето (Гулѣми ся). Надула ся като чюма въ петѣкъ (Разсѣдила ся). 4. 190, 191. Грѣците са надуватъ, Предъ насъ са гордѣятъ. Че тѣхните кокоши По фенеръ върлѣятъ. *К. I. 66.*

Надхвърлѣ *гл. св.* переброшу дальше, превзойду въ метаніи (камѣя); Юнаци си на камѣтъ надфрлѣ И утиде хору да си игра. *Д. S. 6. 17—18.* 'Сите сѣ редумъ редиле, никой го камѣтъ натфрлѣ. Кога го зеде девойка, 'Сите и камѣтъ натфрлѣ. *М. 202.* **Надхвърляне** *с. с.* Надхвърлянье и надѣрянье сѣ пращѣ. *Пк. 98.*

Надчетѣ *гл. св.* **Надчитамъ** *гл. дл.* превзойду, превосхожу въ чтеніи. *Ц.*

Надшѣ *гл. св.* **Надшѣвамъ** *гл. дл.* превзойду, превосхожу въ шитѣ. *Ц.*

Надѣ *предлогъ* 1) надѣ: Па боздоганъ помина надѣ глава Надѣ глава отъ Секула Детенце. *М. 143.* Надѣ Стояна си вѣха Три орли, три миле брате. *М. 140.* Седналъ Марко сѣ майка да вечератъ, Надѣ него ѣ дзвезда Вечерница. *М. 121.* Никой при него не идвалъ, Сама майка му идвала И надѣ тъмницѣ плакала. *Пк. 140.* Нашитѣ читателѣ може навѣрно да са видѣли работитъ по насъ надѣ млѣкото за добиваніе масло. *Д. Д. 1875 р. 93.* 2) поверхъ, на: Калнаци пливатъ надѣ море, Дервиши нематъ по нея. *М. 77.* Въ Охридъ иматъ камѣтъ надѣ кои сетъ изглоблени петични станалѣки одъ скорпи, кои велѣтъ, че бѣха одъ св. Климентъ. *ib. р. 527.* 3) за: Седѣ Марійка над герген Бѣла махрама да шѣе. *Д. 58, 5—6.* 4) выше (*о мѣстѣ*): Да не минува всридъ село, Но да си мине подѣ село, —, или надѣ село: Че въ средѣ село хоро играе. 4. 292. *При сравненіи:* Дете ми расти и ми порастѣ И ми сѣ стори царъ надѣ царѣи, И ми сѣ стори краљъ надѣ краљѣи. *М. 67.* Азѣ сѣмъ мома надѣ момите, А невяста надѣ невяста И юнакъ сѣмъ надѣ юнаци. *М. 72.* Не ща, мамо, Стефанъ харенъ юнакъ, Че е сѣмъ надѣ юнаци. *М. 659.* Стефанъ юнакъ потъ юнаци, А азе самъ мома натъ момите. *М. 659.* *При опредѣленіи возраста:* Подойката трѣбна да бѣде млада, Нито исподѣ 20 нито надѣ 30 години (*не младоже 20 лѣтъ и не старше 30 лѣтъ*). *Д. Д. 1869 р. 92.*

Надѣхамъ са *гл. св.* 1) надѣхусь: Хайдете да идеме въ гюловите градини и да са надѣхаме щастіе и блаженство. 3. 260. 2) про-